

Pracovní prostředí

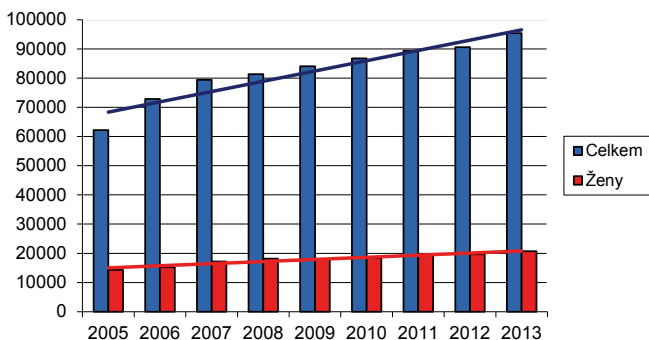
Při práci je člověk vystaven faktorům pracovního prostředí, které mohou mít za určitých podmínek na jeho zdraví negativní vliv. Mohou se projevit vznikem nemoci z povolání nebo ohrožením nemocí z povolání.

Kategorizace prací je součástí systému ochrany zdraví před nepříznivým působením práce. Prostřednictvím kontroly expozice pracovníků faktorům pracovního prostředí vyjadřuje souhrnné hodnocení úrovně zátěže zaměstnanců faktory, které ze zdravotního hlediska rozhodují o kvalitě pracovních podmínek. Provádí se na základě zhodnocení výskytu a rizikovosti faktorů, které mohou ovlivnit zdraví zaměstnanců a úroveň zabezpečení jeho ochrany.

Ve smyslu § 37 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, ve znění pozdějších předpisů, se práce zařazují podle rizikovosti do 4 kategorií. Kritéria pro zařazování prací do kategorií jsou stanovena vyhláškou č. 432/2003 Sb. Při hodnocení zdravotních rizik, které je základním podkladem pro zařazení prací do kategorií, se posuzuje výskyt a míra působení 13 faktorů pracovních podmínek, jako jsou např.: prach, chemické škodliviny, hluk, vibrace, zátěž teplem a chladem, psychická, fyzická a zraková zátěž atd.

V počtu zaměstnanců pracujících v riziku je MSK na 1. místě v rámci ČR. Nárůst je vyvolán rozvojem průmyslových zón a v nich umístěných montážních závodů zejména s návazností na automobilový průmysl. Přibývá zejména riziko lokální svalové zátěže.

Graf: Vývoj počtu zaměstnanců v riziku práce v MS kraji v letech 2005 až 2013 (zdroj IS KaPr)

Výsledky kategorizace slouží jako podklad pro stanovení opatření k ochraně zdraví při práci a k omezení rizik poškození zdraví. Jedná se především o stanovení minimální náplně a četnosti preventivních lékařských prohlídek v rámci závodní preventivní péče a zajištění průběžného sledování expozice zaměstnanců faktorům pracovních podmínek měřením.

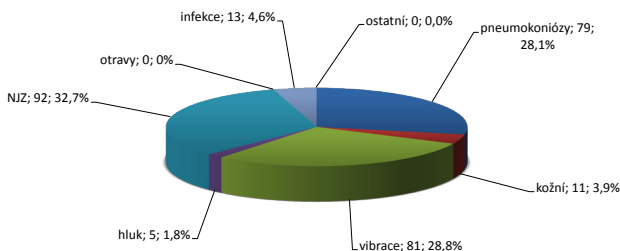
Nemoci z povolání

Vývoj nemocí z povolání je z dlouhodobého hlediska jak v rámci ČR, tak v rámci MSK příznivý, ovšem v MSK vzniká více než čtvrtina republikového počtu nemocí z povolání.

Vyhlášení diagnostikovaného onemocnění za nemoc z povolání předchází složitý proces ověřování profesionality onemocnění – šetření podmínek výkonu práce, které provádí orgán ochrany veřejného zdraví. Tento proces se skládá ze zjišťování anamnestických údajů a z hodnocení míry rizika odpovídajícího rizikového faktoru. Objektivizace rizik se provádí zejména měřením rizikových faktorů. Při hodnocení se vychází z doby, po kterou je pracovník hodnocenému rizikovému faktoru vystaven (doba expozice), a z výsledků měření jednotlivých faktorů, popř. hodnocení faktorů, u nichž se měření neprovádí (psychická zátěž, zraková zátěž).

Choroby jsou rozděleny do šesti kapitol - nemoci způsobené chemickými látkami, fyzikálními faktory, nemoci dýchacích cest a plic, nemoci kožní, nemoci přenosné a parazitární a nemoci způsobené ostatními faktory. Za nejvýznamnější nemoci z povolání lze v Moravskoslezském kraji považovat onemocnění horních končetin z vibrací a z nadměrné jednostranné zátěže a onemocnění s ohledem na expozici fibrogennímu prachu.

Graf: Nemoci z povolání v MS kraji dle typu – rok 2013 (zdroj SZÚ)

Více informací na webových stránkách www.khsova.cz.

**Krajská hygienická stanice Moravskoslezského kraje
se sídlem v Ostravě**

Na Bělidle 7, 702 00 Ostrava

tel: 595 138 111, podatelna@khsova.cz